

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] tydeliggøre Lovens Bestemmelser paa saadanne Punkter, hvor Erfaringen har vist, at dette er ønskeligt, ligesom det paa en Række Punkter har været nødvendigt, om jeg saa maa sige, at modernisere Loven, idet det maa erindres, at der, siden vi fik den sidste Beværterlov, er vedtaget en helt ny Straffelovgivning og en helt ny Næringslov. Begge disse Love har naturligvis Betydning for Bestemmelserne i den specielle Næringslov, der kaldes „Beværterloven“.

Lovforslaget indeholder ogsaa en Række Ændringer af mere principiel Natur. Med Henblik paa disse Ændringer vil jeg gerne bemærke, at Lovforslaget ikke betegner et Brud paa de tidligere Hovedlinier for Beværterlovgivningen i Danmark. Forslaget tilsigter alene at bygge videre paa de Principper, der allerede er nedlagt i den gældende Lov.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer kan jeg i det store og hele henvise til den udførlige Kommissionsbetænkning og til de til hver enkelt Paragraf i Kommissionsbetænkningen knyttede Bemærkninger, sammenholdt med Bemærkningerne til Lovforslaget. Lovforslaget er foreslaaet delt i 11 Kapitler, der ligesom de enkelte Paragraffer, for at lette Læsningen, er forsynet med Kapiteloverskrift. Kapitel I indeholder de mere almindelige Bestemmelser, der gælder for alle Beværtninger og Gæstgiverier i By og paa Land. I § 1 foreslaas det at opretholde Sondringen mellem Beværteradkomster, herunder de specielle Konditoradkomster paa den ene Side og Gæstgiveradkomster, der kun giver Ret til at beværte rejsende, paa den anden Side.

I Paragraffens 3die og 4de Stykke, der svarer til den gældende Lovs § 3, defineres Begrebet „stærke Drikke“. Kommissionens Overvejelser vedrørende dette Punkt er ikke afsluttet, idet Definitionen af Begrebet „stærke Drikke“, herunder navnlig Begrebet „stærkt Øl“, naturligvis maa svare til Afgiftslovgivningens Bestemmelser. Kommissionens Overvejelser vedrørende denne Lovgivning har endnu ikke kunnet tilendebringes. For saa vidt disse maatte føre til en ændret Affattelse af Afgiftslovgivningen, maa den her omhandlede Bestemmelse i Beværterloven naturligvis ogsaa ændres. Indtil videre har jeg anset det for rigtigst at anvende den gældende Beværterlovs Definition.

I Paragraffens 5te Stykke foreslaas det i nogen Grad at skærpe de gældende Regler om Automatsalget af stærkt Øl, og i sidste Stykke foreslaas det at inddrage den egent-

lige Diner transportable-Virksomhed, der jo gennem de senere Aar har udviklet sig meget stærkt, under Loven, saaledes at der til denne Virksomhed fremtidig vil udkræves Næringsbrev.

§ 2 handler om de personlige Betingelser for Erhvervelse af Adkomst paa Beværter- eller Gæstgivernæring. Adgangs-betingelserne foreslaas omredigeret med Henblik paa Næringslovens og Straffelovens Bestemmelser. Jeg henleder navnlig Opmærksomheden paa Bestemmelserne i § 2, Nr. 6, der drejer sig om straffede Personers Mulighed for at vinde Beværteradkomst, og som i Overensstemmelse med Forslaget i den Betænkning, der er afgivet af det af Justitsministeriet nedsatte Udvalg angaaende de borgerlige Rettigheder, ikke opererer med sidstnævnte Begreb.

Det foreslaas nu at fastsætte, at den, der inden for de sidste 5 Aar er idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel, ikke kan vinde Beværter- eller Gæstgiveradkomst; medmindre den paagældende opnaar Dispensation fra Handelsministeriet. Det har været saavel det nævnte justitsministerielle Udvalgs som Kommissionens Forudsætning, at Hensættelse i Arbejdshus og i Sikkerhedsforvaring maatte ligestilles med Fængsel.

I øvrigt maa jeg paa dette Punkt indskyde, at jeg angaaende disse Bestemmelser om straffede Personer maa forbeholde mig i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat vedrørende Sagen, at fremkomme med saadanne væsentlig formelle Ændringsforslag, som maatte vise sig hensigtsmæssige, hvis der af Justitsministeriet for Rigsdagen forelægges Lovforslag om Ophævelse af Begrebet „de borgerlige Rettigheder“ og om de deraf nødvendiggjorte Ændringer i en Række Love.

I § 3 indeholdes Bestemmelser om Aktieselskabers Adgang til at vinde Beværter- og Gæstgiveradkomst. Bestemmelserne er udarbejdet med Næringslovens Regler for Øje, men skærper i nogen Grad disse Regler.

I § 4 foreslaas det bl. a., at Beværter- og Gæstgiverbevillinger altid skal meddeles og fornyes for et Tidsrum af højst 8 og mindst 5 Aar. Tidsrummet skal være ens for alle Bevillinger inden for vedkommende Bevillingsomraade.

I samme Paragraf foreslaas endvidere den allerede efter Praxis gældende Regel, at de lokale Bevillingsmyndigheder ikke kan begrænse en Bevilling eller give den paa nærmere Vilkaar, opretholdt. Kommissionen har, med Rette forekommer det mig, fundet det uheldigt, hvis man Landet over fik en